

Психоанализа на филма “Роки” 1976, по сценарий на Силвестър Сталоун

Филмът “Роки” представлява история за един обикновен човек от тогавашната индустриална класа. Главния герой произлиза от квартал, от който за да оцеляваш трябва да си твърд като характер и здрав физически. Нашият образ “Роки Балбоа” е представен като човек с ранено Его, то е пристиснато между потисната агресия и вътрешен срам. Боксът в живота на Роки е нещото, което ни помага да разберем, че той се бори със своите вътрешни конфликти. Роки като образ не търси слава, пари или титла, но пък от своя страна той търси социално признание и признание към собственото си Аз, че има стойност като личност. Това желание за доказване към себе си може да го видим при желанието му да издържи докрай, дори и да знае, че се боксира срещу шампиона, и че другите хора победата би имала друга стойност, за него е важно, че е издържал докрай и не се е отказал. Във филма имаме доста интересна развръзка и промяна в персонажа, когато срещаме неговата любима Адриан. В началото виждайки го като персонаж, ние зрителите сме със смесени чувства и не сме сигурни дали му симпатизираме или по-скоро не го харесваме, защото е като местен хулиган. При срещата му с Адриан и влюбването в нея виждаме една промяна в персонажа, тя му предоставя емоционална подкрепа без натиск и очаквания, което позволява на Роки да изгради по-добра самооценка за себе си и го мотивира да е по-добър в тренировките и живота. Във филма също срещаме образа и на бащината фигура в лицето на Мики, който е треньор на Роки. Роки търси одобрението на Мики, която подкрепа се отразява в копнежа за признание от негова страна. В началото критиката на Мики и пренебрежението засилват вътрешния конфликт на Роки, но по-късната му подкрепа отразява дълбоката нужда на героя от признание и одобрение. Въпреки закъснялата му вярва, Мики играе важна роля в мобилизирането на психиката на Роки. Филмът Роки представлява вътрешна трансформация и психическо израстване, а не просто филм за спортния успех и за победата на ринга. Чрез психоаналитичен прочит става ясно, че финалният мач символизира процес на изграждане и утвърждаване като личност. Макар да виждаме, че накрая Роки губи мача поради реферско решение, защото се боксира срещу шампиона, ние виждаме за Роки най-значимата победа, която е преодоляването на чувството за малоценност и осъзнаването на собствената си ценност. По този начин този филм отправя универсално послание за човешката нужда от признание и за значението на вътрешната победа над съмнението и страха. Като човек с 19 години професионален опит зад гърба си, на който баща му е бил треньор виждам филма Роки като филм, който трябва да бъде изгледам от почти всеки спортист, който има съмнения в себе си и развитието си като личност. Този филм ни научава да не се отказваме и да търсим не толкова признанието на другите хора, колкото признанието от самия себе си и удовлетворението от изминатия път и постигнатия резултат.

